

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 2/2018

Slovo čitateľovi

Hurá, prázdniny!

Je tu leto a s ním neodmysliteľný čas prázdnin a dovoleniek. Najviac sa tešia na prázdniny azda deti, ak nepočítame našich učiteľov, kedy nebude už treba ráno vstávať do školy a večer si ešte robiť úlohy. Je to úľava aj pre rodičov, ktorí neraz strávia s deťmi nad knižkami dosť času. Prázdniny sú plné dni voľna, výletov, hier. Aj dospelí si plánujeme najviac dovolenky na prázdniny, kedy sa chodí k moru či niekde na turistiku, či iné výlety.

Čo nás v skutočnosti naplňa šťastím? Drahá dovolenka v zahraničí? Exotika niektorých krajín? Leňošenie na pláži? Áno, aj to človeka poteší, ale to, čo v skutočnosti potrebujeme najviac, je pocit lásky. Pocitom lásky, že na nás niekomu záleží, sa nevyrovňajú žiadne radosťky. A práve čas dovoleniek má vynikať nie prestížnou krajinou, ale utužením rodinných, medziľudských vzťahov. Tie nám potom pomáhajú zvládavať všetky problémy, ktoré život

prináša. Vieme, že sa na niekoho môžeme spoľahnúť, oprieť sa o neho. Dovoľenku v láske si nemožno kúpiť. Musí to byť naše slobodné rozhodnutie. Sám Boh nám určuje v týždni jeden deň, nedeľu, kedy si má človek odpočinúť, pouvažovať nad svojím životom, nad svojou cestou, rozhodnutiami. Má si nájsť čas na rodinu a svoju dušu. Nezabudnime, že v núdzi poznáš priateľa. A tak aj Boh v núdzi pozná, či sme jeho priatelia, či si vieme nájsť čas na sv. omšu aj v cudzom prostredí.

Poznáš jedného súkromníka - vodiča autobusu, ktorý vozi ľudí hlavne cez víkendy. To, čo sa mi na ňom páči, je, že si skoro vždy dokáže nájsť kostol a takto je prítomný na sv. omši. Hoci by sa mohol ľahko vyhovoriť.

Tak vám chcem všetkým popriať veľa krásnych spoločných dní s tými najbližšími. Možno sa nedostanete do diaľav, ale podstatné je, že budete spolu. Nech vás sprevádza harmónia, radosť, oddych a spoločná pohoda. Nech vás dobrotivý Pán sprevádza svojou ochranou na vašich cestách a naplňa vaše srdcia obdivom jeho krásy a lásky.

M. Vivodík

Desatoro na prázdniny

1. Rozlúč sa so svojimi, ale nie s Bohom!
2. Nezabudni si so sebou zobrať do batohu všetky potrebné veci, ale taktiež potreby pre svoju dušu!
3. Obuj si takú obuv, ktorá ti vydrží aj do kostola!
4. Choď po všetkých križovatkách a cestách, ale nezabudni na Božie cesty!
5. Smeti dávaj do odpadového koša, ale nie do svojej duše!
6. Na ceste nehádz kamene, ale úsmevy!
7. Nasad si slnečné okuliare, ale tak, aby ti nezacláňali Boha!
8. Nasýť žalúdok, ale nenechaj hladnú ani dušu!
9. Ríď sa turistickými chodníkmi, ale aj Božími príkazmi!
10. Vráť sa z výletu nielen zdravý, ale aj lepší!

Svetoslav Veigl DUCH SVÄTÝ, OHEŇ VEČNEJ LÁSKY

Na počiatku Boh stvoril nebo, zem,
Boží Duch sa vznášal nad vodami.
Otváram knihu Božiu, prvý slávny deň
už pri stvorení sveta horel tajomstvami.

Duch Svätý oživuje vesmír celý,
kde On je, láska kvitne, večné spevy.
Bystriny, vtáci, zvieratká i kvety
sú Duchom značené,
v nich jeho oheň svieti.

Cezeň Syn Boží prijal telo z Panny,
človekom stal sa ako úsvit ranný.
Duch Svätý s Otcom i Synom jeden Boh,
sú stále spolu, jeden
Boh v osobách troch.

Duch, ktorý osvecuje všetko temné,
Duch pravdy, lásky páli všetky tieňe,
Duch, večná láska medzi Otcom, Synom,
niet spásy, požehnanie v ničom inom.

Bez lásky Ducha zem sa zmení v púšť,
zničí ju oheň, potopa a čierna plúšť.
Bez Ducha nič nepretrvá, žiaden tvor,
Duch Svätý dýcha z vesmíru i velehôr.

Radosťou plače Mária Magdaléna,
účinkom Ducha stala sa z nej vzácna
žena, i mýtnik Zachej sa zmenil zrazu,
rozdal, čo nakradol, jak prikázania kážu.

Nech ľudstvo zhíkne
v cvale svojom šialenom
a čím skôr sa navráti k svojmu Prameňu,
vykúzlí s tebou budúcnosť zlaté vreteno,
na svetlo zmení myseľ zmätenú.

Duch Svätý, úsmev, srdce láskavé,
dar najvzácnejší, ktorý dávaš, láska je.
Kde ty si, kvitne život, vzkriesenie,
tajomstvo Eucharistie vznešené.

Výber veršov z básne: Duch sv. oheň večnej lásky, z diela Plnosť času.

J.R.

VŠETKO ČO ROBÍM, ROBÍM SAMÉMU JEŽIŠOVI

V dnešnom čísle vám chceme predstaviť rodáčku z Paderoviec, rehoľnú sestru Krížových sestier, sestru Speciosu, vlastným menom Emíliu Horváthovú. Informácie z jej života máme z nekrológu Krížových sestier, ktorým touto cestou ďakujeme.

Narodila sa v tridsiatych rokoch minulého storočia v roľníckej rodine v Paderovciach, kde neskôr chodila do školy. Mala 6 súrodencov. Jej rodičia Augustín Horváth a matka Mária, rodená Štibrányová z hlbkej viery svoje deti, ktoré im Pán požehnal, učili vďačnosti, vernosti, spokojnosti, vedomiu zodpovednosti a vzájomnej úctivej lásky. Zo spoločnej rodinnej modlitby rástla dôvera v Boha a istota. Emília, také meno dostala pri sv. krste, už v rannej mladosti prejavila túžbu po rehoľnom povolaní, ktoré vekom dozrievalo až k úplnému rozhodnutiu.

Dvojočnú ošetrovateľskú školu absolvovala u Krížových sestier v Bratislave. Počas štúdiá sa definitívne rozhodla stať sa tiež Krížovou sestrou a 4. septembra 1948 nastúpila ako kandidátka s ošetrovateľským diplomom v ruke do Podunajských Biskupíc.

Svoju rehoľnú formáciu prežívala v rokoch, kedy Cirkev na Slovenku prichádzala do rokov utrpenia. Hrozilo nebezpečenstvo, že bude musieť násilne opustiť rehoľu. Predčasne zložila svoju profesiu ako sestra Speciosa v nočných hodinách v provinciálnom dome v Biskupiciach 22. augusta 1950. Časy boli nepokojné, budúcnosť neznáma, ale s dôverou sa vrhla do Božieho náručia, že On to všetko riadi, pomôže i ochráni, ktorý ju vyvolil a povolal. Po mesiaci provinciálny dom je zlikvidovaný a sestry v nočných hodinách vyvezené na štátne

majetky do Budmeríc. Tu so spolusestrami vykonávala ako robotníčka prácu na poli, ktorá bola ťažká a namáhavá, ale s pomocou Božou, ktorú denne prežívala, aj vydržala. Bola to spolupráca medzi sestrami v harmonickej spolupatričnosti, veľká jednota, vernosť Cirkvi a povolaniu. Sama spomínala: „Pán ma chránil ako zrenicu oka.“

Na jeseň 1951 opúšťajú Krížové sestry, robotníčky, štátne majetky Budmerice. Sestra Speciosa spolu so spolusestrami prežíva prevezenie do Čiech – Světa, aby pracovala v továrni na spracovanie lanu. Spomínala: „Boli sme skúšané, od ľudí prenasledované, ale Pán bdel a nás chránil, preto sme z tých skúšok vyšli víťazne.“ Ďalšou továrenskou prácou v Čechách bola Nejdecká továreň – česárna vlny. Sestry bývali na odlahlom mieste v Bernove v bývalej škole. Továrenská práca v trojmennej prevádzke vyžadovala nie jednu obeť, zvlášť v zimnom období, keď museli nie raz ísť do práce pešo pre kalamitné počasie neschodných ciest. Pri radostnom zidení v spoločenstve zabudli na všetky bolesti a utrpenia. Predsa prežívala najkrajšie roky svojho rehoľného zasvätenia, kedy sa osvedčila vo vernosti Bohu, Cirkvi a povolaniu. Večné sľuby zložila 22. júla 1956.

V roku 1958 opustila prácu v továrni a mohla sa venovať zdravotníckej službe v Košátkach ÚSS. V tejto práci nepoznala, čo je to šetriť sa, ale iba obeť. Svojou milou povahou spríjemňovala prostredie ako obyvateľom ústavu tak i spolusestrám.

Rok 1969 je rokom, kedy sa mohla vrátiť do svojej rodnej vlasti a bola zadelená do liečebne Sokolovce pri Piešťanoch – psychiatria s tuberkulózou. Tu vykonávala službu sestrám

v spoločenstve 9 sestier. Pobyt v Sokolovciach trval 10 rokov. Nakoľko sa jej zdravotný stav cirhóza pečene pri týchto podmienkach zhoršoval, odišla do invalidného dôchodku. Tu pocítila veľký zásah Pánov, čím jej signalizoval, že ju miluje, ale k tomu pridal aj kríž so stálou obeťou. V Sokolovciach blízko pracoviska je kostol, ktorý bol jedinou jej silou. Tu pred živými Bohom prítomným v Eucharistii predkladala svoje prosby.

V roku 1979 ju predvolala provinciálna predstavená na Cerovú. Život v tomto veľkom spoločenstve bol preplnený veľkými milosťami, ktoré využívala a spolupracovala s nimi.

V životopise spomína: „Všetko čo robím, robím samému Ježišovi. Pristupujem s vierou ku každej sestre, veď je v nej tajomne prítomný. Sily pomaly ubúdajú, choroba sa zhoršuje. Pán vie o všetkom, preto nech je v každom skutku zvelebený, aby som ho viac poznala a milovala. Je to moje poslanie ako Krížovej sestry zamilovať sa do Neho a prijať všetko, čo mi v okamihu života posielal. Nevie, dakedy mi Pán popraje života, ale chcem sa uberať s radosťou k Jeho stretnutiu, že budem s Ním večne žiť i s mojou Nepoškvrnenou Matkou.“

Posledné dni bola úplne upútaná na lôžko. Svoju nemoc znášala príkladnou trpezlivosťou. Bola to bolestná cesta utrpenia, ale po nej dokázala ísť ticho, udatne a bez nárokov, až bola v stredu Veľkého týždňa 30. marca 1994 prijatá do Svetla, aby s Ježišom, keď trpela s Ním, bola aj oslávená. Veľkú noc už prežívala so zmŕtvychvstálým Kristom a je pripodobnená Kristovmu veľkonočnému tajomstvu, aby navždy žila Bohu v Kristovi Ježišovi. (Rim. 6.10-11)

Zdroj: archív Milosrdných sestier sv. Kríža

Spomienky netere Márie na sestru Speciosu

Počas pôsobenia tety Milky (tak sme jej doma vraveli) v Sokolovciach už mohla chodiť na návštevu k svojim rodičom do Paderoviec, kde v rodičovskom dome žil jej brat, môj otec Matúš, so svojou rodinou. Návštevy boli vždy v septembri, keď bolo zrelé hrozno. Vtedy je na našom dvore veľmi príjemne. Pamätám si na tetu Milku, aká bola tichá, pokorná a veľmi pekná. S akou láskou a nehou sa starala o svojho chorého otca a pravidelne sa modlila so svojou mamou i s celou našou rodinou. Často pomáhala i mojej mame. Jej osoba vyžarovala pokoj a lásku. Ako dievča, ktoré s ňou prežilo veľa času, som od nej nikdy nepočula nič rozprávať o prenasledovaní a príkoriach, ktoré v minulosti za tie roky prežila. Ona ľúbila i tých, ktorí jej veľmi ubližovali. Niečo spomínal môj otec, keď ju bol v jej prvých pôsobiskách navštíviť. Pravdu o jej minulosti som sa dozvedela až po r.1989 z kníh. Veľmi si na nej vážim, že k svojim prenasledovateľom bola milosrdná. Často sme chodili za ňou do Sokoloviec a potom i na Cerovú. Jej pokoj a lásku v srdci rozdávala do posledných chvíľ svojho života. Verím, že je už pri svojom Ženíchovi, ktorý bol pre ňu cesta, pravda a život.

Spracovala Jozefína Remenárová
foto archív sr. Speciosa

Púť na horu Butkov

Málokto z nás vie, že na Slovensku je miesto, kde Sanktuárium Božieho milosrdenstva vy-siela do srdc svojich veriacich i pútnikov lásku Pána Ježiša. Je to miesto, ktoré svojou prítomnosťou pritiahne na tento vrch veľa ľudí.

Už z diaľky je vidieť biely kríž, ktorý sa vypína nad dedinou Ladce pri Ilave. Okrem kríža je na tomto mieste postavená kaplnka Božieho milosrdenstva a niekoľko malých významných tabúl s relikviami svätej Faustíny či sv. otca Jána Pavla II. Avšak donedávna o tomto mieste nebolo takmer počuť. Vedeli sme o ňom niektorí známi či cestovatelia po pútnických miestach. Čo zmenilo celú situáciu?

Dňa 19.5.2018 na tomto svätom mieste bola posvätená najväčšia socha Panny Márie v strednej Európe „Matky Božieho milosrdenstva“, ktorá svojou prítomnosťou doplnila prázdne miesto v Sanktuárii Božieho milosrdenstva. Božia matka svojou otvorenou náručou a materinským úsmevom vítala každého pútnika, ktorý prišiel pozdraviť Kráľovnú matiek. Pod 6-metrovou sochou Božej matky na 3-metrovom podstavci je napísané: „Som nielen Kráľovnou neba, ale aj Matkou Božieho

milosrdenstva a Tvojou matkou. Tieto slová sú skutočnosťou, ktorú bolo cítiť počas celej oslavy na hore Butkov.

Táto významná udalosť bola dobre zorganizovaná. Stretlo sa tu množstvo pútnikov i nevládných, ktorí obetovali pre Pannu Máriu krížovú cestu o 15. hodine, Korunku Božieho milosrdenstva, sv. omšu s desiatkami kňazov a obrovský zážitok z celej púte. Úžasná atmosféra sa niesla v Božom duchu a v duchu našej drahej Matky, ktorá svojou láskou dokázala k sebe priviesť 7 000 ľudí, 83 autobusov a vyše 1 100 áut, ktoré samotní organizátori už ani nerátali.

Drahá naša Panna Mária, iba ty jediná žena na svete dokážeš svojou láskou k sebe pritiahnuť toľko ľudí, zmeniť v nich to, čo iní nevedia. Ty jediná vieš ochrániť tých, ktorých my nevládžeme, a ty jediná dokážeš za nás orodovať u svojho syna. Vyprosujeme si tvoju lásku, tvoju čistotu, tvoju vernosť Pánovi, aby toto pútnické miesto v nás zmenilo to, čo ty si praješ pre svojho syna. S láskou ďakujeme.

A.Ž.

1. sväté prijímanie

Ako každý rok i tento rok p. farár Vivodík spoločne s rodičmi priviedli k Pánovmu oltáru deti, ktoré s láskou prijali 1.-krát do svojich srdiečok Pána Ježiša. K sviatosti pristúpilo 22 detí, 15 chlapcov a 7 dievčat, prostredníctvom otázok viery, prípravy k sv. spovedi 3 mesiace vopred či nácvikom piesní a liturgie. Niektoré deti sa tejto slávnosti nevedeli dočkať. Pripravovali sa vždy v predstihu, boli aktívne, zapájali sa do priprav a prežívali túto sviatosť.

Dňa 6.5.2018 bol ten deň, kedy deti krásne zvonku a hlavne vnútorne mohli prijať Pánovo telo a dať mu seba samého. Do vyzdobeného kostolíka prišli vyzdobené deti v bielych rúchach a s láskou spievali, recitovali básne, čítali prosby či spievali žalmy.

Touto cestou im všetkým patrí veľká pochvala za vzornú prípravu a disciplínu počas sv. omše. Veľké uznanie patrí tiež niektorým rodičom, ktorí so záujmom pomáhali zvládnuť všetky prípravy, aby i tohtoročné 1. sv. prijímanie bolo na úrovni. Veľké ďakujeme patrí tiež vdp. M. Vivodíkovi, ktorý deti vzorne pripravil zvládnuť to, čo táto sviatosť vyžaduje. Samozrejme ďakujeme aj p. organistke Laure, ktorá ako vždy bola veľmi ochotná prísť na nácviky detí, nacvičiť s dievčatami žalmy či krásne odohrať sv. omšu. Ďakujem patrí všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli pri slávnosti 1. sv. prijímania v našej farnosti.

A.Ž.

Charita informuje

Čo je vlastne charita? Verím, že každý jeden z nás sa už stretol s týmto slovom. Ľudia pomáhajú ľuďom...

Nehanbite sa nás kontaktovať, ak niečo potrebujete aj vy. Ak to bude v našich silách, verte, že veľmi radi vám pomôžeme. Viem, že nie všetci, ktorí potrebujú pomoc, dokážu o ňu požiadať - vo viacerých prípadoch je to pocit hanby... Netreba sa hanbiť za to, v akej situácii sa človek ocitol.

Dnes to môže byť môj známy, zajtra to môžem byť ja. Dnešná doba je ťažká a zlá, ale stále sú na svete ľudia, ktorí dokážu pomôcť hoci len malým skutkom, ktorým troška odľahčia trápenie.

Ako povedal Pán Ježiš: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“

S.R.

ĎAKUJEM, ŽE SI SA MA NEPÝTAL...

Obyčajne sa ku Dňu matiek ďakuje matkám, no chcela som napísať poďakovanie od matky:

Ďakujem Ti Pane, že si sa ma nepýtal, čo chcem ja, a daroval si mi najväčšie poklady, deti. Cez veľkú bolesť si ich privinúť je úžasný pocit. Ty si to vedel, a preto si sa ma nepýtal. I keď dopredu častokrát neviem, ako ďalej, a padám únavou, ďakujem, že si sa ma nepýtal. Bojím sa o ne každý deň, čo keď sa im niečo stane, ochorejú, čo keď im nebudem môcť byť na blízku? Ale Ty si sa ma nepýtal. Každý deň si so mnou a pomáhaš mi zvládať starostlivosť o zverené poklady. Vždy mi poskytneš cestu, ktorou treba ísť. Ďakujem, že si sa ma nepýtal. Aj za každé jedno ráno, v ktorom sa zobudíme zdraví a všetci. Za každú nadľudskú silu, ktorou oplýva každá mama, Ti ďakujem, že si sa nepýtal.

M.R.

KNIHA JOZUE

Biblické okienko

Dostávame sa k šiestej knihe Starého zákona - Kniha Jozue. Je nazvaná podľa Jozueho (hebr. = „Jahve je spása“), ktorý je v predchádzajúcich knihách spomínaný ako Mojžišov služobník a dôverník. Z Jahveho rozkazu Mojžiš ustanovil Jozueho za svojho nástupcu a za vodcu Izraela.

Kniha rozpráva o dobytí a rozdelení Kanaánu izraelskými kmeňmi, ktoré prichádzajú z egyptského otroctva asi v r. 1220-1200 pred Kr. (vo všeobecnosti potvrdené aj archeologickými vykopávkami). Toto obdobie bolo výhodným časom na zaujatie Kanaánu, lebo nebolo pod nadvládou nijakej politickej moc-

nosti. Cieľom knihy nie je zachytiť udalosti z postupného dobývania Kanaánu, ale podať súhrnné svedectvo o tom, že Jahve splnil svoje prísľuby a svoju zmluvu s praotcami. Kniha Jozue pripomína Izraelitom, že sú povinní

Ak sa vám však nepáči slúžiť Pánovi, tak si dnes vyvolte, komu chcete slúžiť - či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia na druhej strane potoka alebo bohom Amorejčanov, v ktorých krajine bývate. Ja však a môj dom, my chceme slúžiť Pánovi. (24,15)

zostať verní Jahvemu aj uprostred pohan-ských národov. Do istej miery každý národ musí bojovať o svoju identitu, obhajovať svoje základy. Izraelský národ dokázal vydržať v otroctve a dokázal si vydobýť slobodu. V tomto smere sme im podobní, neraz sme žili pod nadvládou iných národov, boli utláčaní nábožensky aj kultúrne. A za to, že sme vydržali, ďakujeme dozaista aj viere našich predkov. Preto napomenutia Jozueho, aby bol ľud verný Bohu, patria aj nám. Kiežby sme mohli s Jozuom povedať: „Ja však a môj dom, my chceme slúžiť Pánovi.“

M. Vivodík

PRIPRAVUJEME:

Tábor s deťmi - 9. - 15. júl 2018

Výlet mladých pre záujemcov

Tradičná augustová opekačka na farskom dvore

Púť - september 2018

Sv. omša za uzdravenie - jeseň 2018

Evanjelizačný Alfa kurz - na jeseň

Aktívna účasť na spoločnom speve v liturgii

Druhý vatikánsky koncil v plnej miere vyzdvihol dôležitosť účasti zhromaždenia veriacich na liturgickej hudbe. Ide nielen o piesne, ale aj liturgické spevy na misálové texty. Veriaci sa teda podieľajú na liturgii spevom rôzneho druhu a formy: 1. dialógmi s kňazom alebo diakonom; 2. spevmi ordinária, žalmov a antifón; 3. piesňami z JKS a novými duchovnými piesňami.

Spev sa v Cirkvi pokladá za vyššiu formu modlitby. Ak si však neuvedomujeme, čo spievame, neuvažujeme nad spievanými textami, nevšíname si ich - ochudobňujeme sa. Liturgia nás vovádza do úplne iného sveta, odlišného od toho, v ktorom žijeme každý deň. V chráme je všetko iné: architektúra, nádoby, nástroje, obrazy, sochy. Iná musí byť aj hudba - nenapodobňujúca štýl tohto sveta.

Vedomá účasť alebo neúčasť na speve vychádza zo samotného vedomia. Samotné nespívanie nemusí hneď znamenať neznalosť či neochotu. Práve v pŕstnom období prejavujeme väčšiu potrebu posvätného ticha na rozjímánie. Príčinou nespievania môže byť aj hudobná

náročnosť vybraných nápevov. Organista má teda vybrať také melodické nápevy, ktoré veriaci bez väčšej námahy budú schopní zaspievať. Staršia generácia účastníkov liturgie nerada prijíma zmeny, má svoj zaužívaný výber piesní a ťažšie prijíma nové. Ak ich aj prijme, úsilie naučiť sa nový text spolu s melódiou je malé. A zatvorený modlitebník položený na lavici je len dôkazom nášho nezáujmu a ľahostajnosti. Veľa však záleží na kňazovi, organistovi, prípadne zbore.

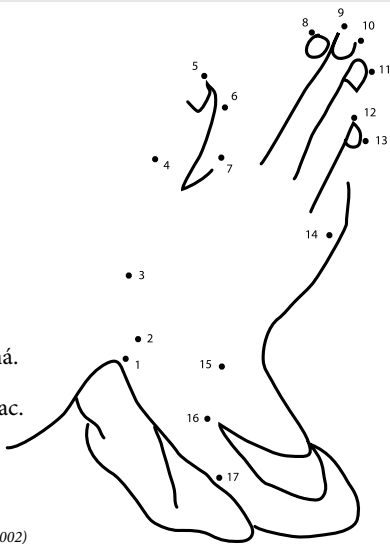
Spev je dôležitým prvkom, ktorý ovplyvňuje utváranie spoločenstva, jednoty. Ten, kto spieva, vychádza zo svojej ulity a prehlbuje svoju jednotu so spoločenstvom. V spoločnom speve vyjadruje svoju vieru a nábožnosť. Veď náš ľud je spevavý a spev je prejavom radosti a lásky. „Amantis est cantare“ = Milujúci spieva (sv. Augustín). Aktívne sa teda podieľajme na spievaní nábožných piesní a liturgickom speve. Z celého srdca spievajme Bohu na Jeho väčšiu česť a slávu.

L.T.

Večerná modlitba jedného z dnešných detí

Drahý Ježišu,
dnes Ťa chcem poprosiť o jednu zvláštnu vec.
Dovoľ mi stať sa televízorom.
Chcel by som sa cítiť tak, ako sa cíti televízor u nás.
Mať špeciálne miesto úplne pre seba
a zhromažďovať okolo seba celú rodinu.
Chcel by som byť braný vážne, keď hovorím,
byť v centre pozornosti...,
byť vypočutý všetkými bez prerušovania.
Chcel by som, aby sa o mňa starali tak,
ako sa starajú o televízor, keď sa v ňom niečo pokazí.
Chcel by som byť blízko môjho otca,
keď sa vracia z práce aj keď je unavený.
A aby ma moja mama hľadala, keď sa cíti sama a smutná.
A aby moi bratia zanechávali loptu, lebo chcu byť so mnou
a aby som mohol rozosmievať všetkých aj nechtiac.
Aké by to bolo dobré, keby zanechali všetko,
aby so mnou boli aspoň chvíľku.
Ježišu, neprosím Ťa o veľa.
Dobrá noc, Pane...

(JuliaSzwarc, Rytier Neposkvrnenej 2/2002)

Okienko ekonomickej rady

Od Veľkej noci, kedy sme naposledy informovali o činnostiach, ktoré nás čakajú realizovať tento rok, veľa času ešte neuplynulo.

Stretli sme sa s projektantom, ktorý nám vypracuje projekt na novú elektroinštaláciu (svetlá, zásuvky, zvony, bleskozvod a iné rozvody, ktoré vyžadujú slovenské normy). Projekt by mal byť v tomto čase už daný na pripomienkovanie FER a následne bude spracovaná finálna verzia aj s predpokladaným rozpočtom na celú rekonštrukciu. Na základe tohto projektu potom vyberieme dodávateľa na realizáciu novej elektroinštalácie.

Po realizácii elektroinštalácie nás bude čakať opäť výber vhodného realizátora na obnovu vnútorných malieb kostola. Ešte pred malovkou dáme vymeniť okná, na ktoré sa akosi pozabudlo pri výmene okien celého kostola a tiež príde k rozšíreniu priestorov na chóre využitím priestorov pri mechoch organu.

Mgr. Peter Bubán

V Biblickej olympiáde opäť úspešní

V Smoleniciach 22.3.2018 prebehlo dekanátne kolo Biblickej olympiády, ktorej sa zúčastnili štyri družstvá po štyroch žiakoch z nášho dekanátu. Súťažiaci si preverili znalosť z knihy Genezis a Markovho evanjelia. V 8 kolách mohli získať až 108 bodov. Na prvom mieste skončili žiaci zo Smoleníc, na druhom mieste boli naši žiaci (P. Žemla, O. Tomovič a A. Tökölyová), na treťom mieste skončila škola z Kátloviec. Výhercom gratulujeme.

M.V.

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár
členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čižinská, J. Čápková, M. Remenárová, J. Remenárová, L. Tökölyová.